

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220037
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220037.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/540/2012-45 zo dňa 22.01.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/540/2012-45 zo dňa 22.01.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 17.09.2012, sa domáhal zaplatenia sumy 125,-- eur titulom majetkovej škody spôsobenej žalobcovi pri uskutočňovaní a správy pri vymáhaní pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Táto suma pozostáva z čiastky 70,-- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, z čiastky 40,-- eur na udržiavanie a správu informačného systému a z čiastky 15,-- eur na administratívne spracovanie textov urgencií na príslušný exekučný súd. Ďalej sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy v sume 440,-- eur, ktorá nemajetková ujma mala vzniknúť žalobcovi za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výšku tejto sumy žalobca odôvodnil tým, že Ústavný súd pri svojom rozhodovaní o prietahoch v konaní priznal sťažovateľovi satisfakciu 20.000,-- Sk, t. j. 660,-- eur na rok. Keďže exekučný súd, v tomto prípade Okresný súd Komárno bol bezdôvodne nečinný viac ako 249 dní, prináleží žalobcovi náhrada, ktorá je vypočítaná podľa vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu, teda 660,-- eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,-- eur za mesiac, a tak sa žalobca dopracoval k sume 440,-- eur.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že neuznáva nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy. Žalobu považuje za nedôvodnú, pretože pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, neplatí lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (tak, ako v tomto prípade), a ani v prípade, že je návrh na vykonanie exekúcie zamietnutý, táto

lehota neplatí a tiež neboli preukázané žiadne prietahy v danom súdnom konaní. Taktiež po procesnej stránke žalovaná namietala, že žalobca prenáša celé dôkazné bremeno na súd, napriek tomu, že sám má ako žalobca dôkaznú povinnosť, žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by bola nejaká škoda vôbec vznikla, neoznačil ani len číslo súdneho konania, v ktorom vzniknúť mala, čo bolo aj jedným z dôvodov, pre ktoré bola zamietnutá sťažnosť žalobcu na ÚS SR, žalobca taktiež neuvádza na základe akého právneho titulu si svoj nárok uplatňuje, pretože v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Takýto nárok žalobcu do podania žaloby prerokovaný nebol, preto má žalovaná za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ďalej žalovaná namietala, že čo sa týka prietahov v konaní, tieto je oprávnený posudzovať len Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý by vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vydanie exekúcie pred 23.04.2009. Čo sa týka náhrady škody, žalobca skutočnú škodu nedokázal listinami, ktoré by preukazovali požadovaný nárok, preto je preskúmanie tohto nároku znemožnené, keď žalobca nepreukázal vznik, ani výšku škody ako aj príčinnú súvislosť medzi príčinou škody a postupom, na základe ktorej táto škoda žalobcovi vznikla. Z týchto dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom z exekučného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 6Er/1021/2010 zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie podal na základe návrhu oprávneného súdny exekútor na Okresnom súde Komárno dňa 26.11.2010 a okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 14.01.2011. Exekúcia je neskončená a stále pokračuje. Ďalej súd zo spisu zistil, že vo veci nevydal žiadne rozhodnutie a exekúcia stále pokračuje, je živá a neskončená.

Žalobca sa v konaní domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody, pričom však súdu nepreukázal, že takúto žiadosť o uspokojenie nároku na náhradu škody podal aj priamo žalovanej, pričom ani žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe nekonkretizovala, ako bola táto žiadosť žalobcu u nej vybavená, len konštatovala, že o tomto nároku žalovaná ešte nerozhodla. S prihliadnutím na tieto skutočnosti, by mohol súd dospieť k záveru, že žaloba bola podaná predčasne, ešte predtým, ako by bola žalovaná uspokojila nárok žalobcu na náhradu škody v zmysle citovaného zákona č. 514/2003 Z. z., avšak práve pre nedostatok podkladov zo strán oboch účastníkov nemohol súd o túto skutočnosť oprieť svoje rozhodnutie vo veci.

Ohľadom majetkovej škody aj tento nárok žalobcu nie je dôvodný, lebo exekúcia nie je doposiaľ skončená, stále pokračuje, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané nie v zákonnej 15 dňovej lehote, lebo súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznávaným Ústavným súdom SR za prietahy v konaní. Ohľadne prípadného prietahu v tomto konaní sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. A pokiaľ by žalobcovi nejaká nemajetková ujma vznikla, táto nebola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, ale výlučne podaním nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie zo strany samotného oprávneného - žalobcu.

Súd preto žalobu zamietol.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, zák. č. 514/2003 Z. z., § 41 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým

nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 28.04.2015

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že nezistil, že by postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. V podanom odvolaní žalobca ani nič konkrétne neuviedol, v čom, resp. akým postupom súdu prvého stupňa malo dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prieťahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.